

3. szám.

Ára 2 fillér.

1914. január 25.

Éjnyel bejő!

Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és Kiadóiroda: Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3. sz.	ELŐFIZETÉSI ÁR. Egész évre 2.40 Fél évre 1.20 Negyed évre60	Közvetítői Irodák és Kiadóirok: Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3. sz.
--	---	---

AZ ÁLLATKERTBEN.

Férj: Látod, hogy a nőstény oroszlán milyen gyöngéd a férjével?

Nő: Az ám, de ez a férj mindig otthon marad . . .

Pesti versek.

Furcsa esetet mesélek mostan,
Történt egy szép sárga villamosban,
Közönséges sárga kocsi volt csak,
Elöl tíznek volt hely, hátul nyolcnak.
A villamos ép egy nagyot zökkent,
Mikor egy nő rosszul lett benn szörnyen,
Kürették hamar a »Megietelt« táblát
És keritettek gyorsan egy bábát.
És utána alig egy-két perccel,
A kocsiban többen voltunk egygyel.
Az utasok a nőt körülállták
És tiszta szívből meggratulálták,
Az új polgárt minden nő felkapja
S így sipitnak: — Egészen az apja!
Jön a rendőr s szól nagy tekintéllyel,
Egy-kettő! No! Oszoljanak széjjel!
S a kalauz szól, téskával a vállon:
Nagysád, még egy gyerekjegyet váltson!

MÉG ROSSZABB.

— A szakácsnőnket Klotildnak hívják.
Kissé furcsa, mi?
— Angliában a cselédeket is sokszor a
vezetékneveükön szólítják.
— Még rosszabb. Klotildot — Édesnek
hívják.

AZOK A FÉRJEK.

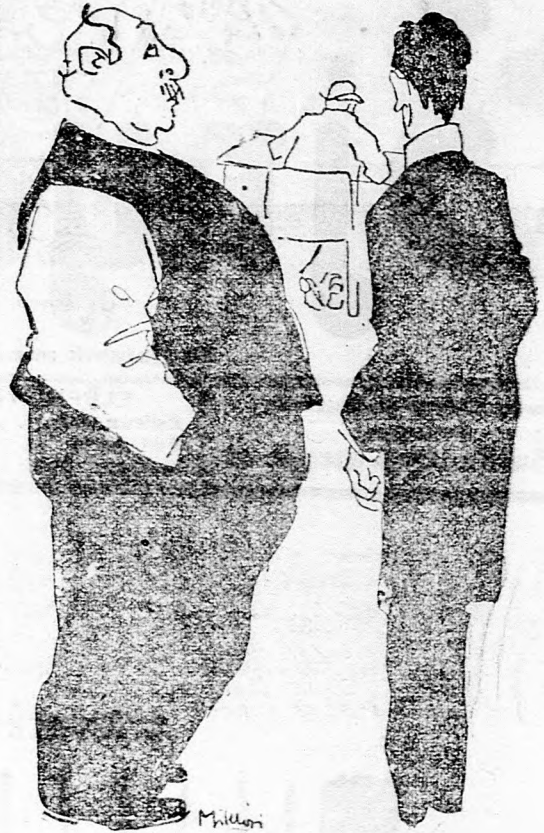
— Mit szeret a férjed legjobban ebédre?
— Ami éppen nincs.

A MEGLEPETÉS.

— Miért nem köszönöd meg a húsz-
fillérest a bácsinak, Karesi?
— Ugy meg vagyok lepetve, hogy
szólni sem tudok.

GYANUS.

— Az új pénztáros nem tetszik nekem.
— Miért?
— Kalapban dolgozik.
— Mi van abban?
— Tudod, olyan, mintha folyton útra-
készen vo na.

AJÁNLATOS.

Vendéglős: Meddig volt az előbbi helyén?
Szakácsnő: Négy hétig.
Vendéglős: S miért ment el onnan?
Szakácsnő: Nem volt már vendég. Mind
elmaradt.

PANASZ.

Pandi, akít az apja az imént jól elvert,
elkeseredve szól az anyjához:
— Édes mama, a te férjed kezd türhe-
tellen lenni!

Csak-Vizet Tamás

előadásal.

Tisztelt hölgyeim! Nagyrabecsült uraim! Kedves ifjúság! Szives engedelmmükkel ezúttal egy pörös esetről számolok be, amely eset érdekesen jellemzi a korcsmárosokat, de amely világot vet Budapest szekesfőváros vízvezetési osztályának ideális, mondhatni nemes lelkületére. Ami az eset elsősorát illeti, az igen közönséges, amilyen naponként száz és száz fordul elő. Abból áll, hogy egy külvárosi korcsmáros vízzel hamisította a borát. A hordót csak félig töltötte meg borral, hogy azután tiszta vízvezetési vizet ereszszen rá. Mikor a hatóság, amely az úgynevezett borhamisítást ellenőrzi, erre a turpisságra rájött s a korcsmáros az illetékes bíróság elé állította, a hamisító azzal a furfangos érveléssel állott elő, hogy azon a napon, amikor a bort vízzel vegyítette, a főváros tulajdonát képező vízvezeték zavaros, mondhatni utálatos vizet szolgáltatott, amely a maga valóságában élvezhetlen volt. De nemcsak hogy ihatatlannak tűnt föl, ám azt a gyanút is alapossá tette, hogy bacillusokkal van tele. És pedig olyan bacillusokkal, amelyek az emberi egészségre ártalmasok. Neki — mesélte a feketelelkű korcsmáros — az említett napon egészséges, betegségét nem okozó vizre volt szüksége, mert ugy értesült, hogy a mi egyesületünk diszközgyűlést tart s annak végeztével páholyunk tagjai az ő éttermét keresik föl, tudatában annak, hogy ott izes magyar ételek kaplatók. Ily körülmények között, bölcsen tudva, hogy mi csak vizet iszunk, abból a célból, hogy a vízvezetékben levő ártalmas férgek elpusztítsa, a vizet keverte borral és így nem a bort hamisította vízzel. Ő tehát tulajdonképpen nekünk tett egészségügyi szolgálatot, amiért csakis elismerés illetheti meg.

Tisztelt hölgyeim! Nagyrabecsült uraim! Kedves ifjúság! A megindított pör folyamán a bíróság kihallgatta a vízvezeték igazgatóságát és kihallgatta a mi páholyunk elnöket is. Ezek a tanúvallomások azután kétségtelenné tették, ami különben igen természetes volt, hogy a korcsmáros hamisított. A vízvezeték igazgatója hiteles vegyész bizonyítvánnyal igazolta, hogy az említett napon a vízvezeték vize ideálisan tiszta és egészséges volt, amilyen különben mindenkori lenni szokott. Elnökünk pediglen ekkor alatt vallotta, hogy a kérdéses időben pá-

holyunk semmiféle gyűlést nem tartott s így arról sem lehetett szó, hogy tagjaink a korcsmáros éttermében megjelenjenek s ott ebédet, vagy vacsorát költsenek el. Az elmondottak után talán fölösleges is megjegyezmem, hogy a borhamisítót a bíróság elítélte, nagy pénzbírságot vetve ki rá.

Ezzel az ügy el is intéztetett volna és befejezéshez is jut vala, ha a fővárosi vízvezetési osztály ideális, nemes lelkületre valló kijelentést nem tesz. A tiszteletünkre érdemesült úr kijelentése egyébként abból állt, hogy ő a fennförgő eset alkalmából a korcsmáros ellen a vízvezetési víz meghamisítása miatt emelt vádat, ékcyszólan bizonyítva, hogy nem az az igazi bűnös, aki a borba vizet önt, hanem az, aki a vizet teszi ihatatlanná és az egészségre ártalmassá azzal, hogy bort kever bele. Az eljáró bíró a nemes lelkülettel előadott és remekül megindokolt vádindítványt ámulatan hallgatta s az első percben szólni sem tudott. Ekkor páholyunk derék elnöke emelkedett szólásra s a vádat magáévá tette, szintén csodás indoklás kíséretében.

Itt fájdalommal kell konstatálnom, hogy a bíró az eléje terjesztett vádat nem vette tudomásul, kijelentve, hogy bölcs és igazságos törvényeink egyikében sincs szó arról, hogy a vizet borral hamisítani nem szabad. És miután a bírónak igaza volt, mert törvényeink a víz védelme tekintetében eddig csakugyan nem intézkednek, hát a vízvezeték igazgatójával elnökünk abban állapodott meg, hogy megtartandó gyűlések határozataiból kifolyólag azzal a kérelemmel fordulunk a törvényhozáshoz, hogy a bor hamisítására vonatkozó paragrafosokat semmisítse meg s ezek helyébe olyan törvényt hozzon, amely a vizet vegye védelem alá évekig tartó fegyházzal büntetve különösen azt, aki a vizet borral hamisítja meg.

Tisztelt hölgyeim! Nagyrabecsült uraim! Kedves ifjúság! Mindezek elmondása után arra szólít ak föl benneteket, hogy e nagy időkbén, amikor a víz mellett még hatalmasabb agitációt indítunk meg, új tagokat gyűjtsetek, tudtára adva a jelentkezőnek hogy az évi tagsági díj csak tizenkét korona

A JÓ BARÁTNŐK.

— Te Bella, a vőlegényem azt mondja, olyan vagyok, mint egy festmény.
— Hát mit ért ő a képekhez?

Politikai szípkák.

A munkásság nem csinált nagy tün-
tetést a *sajtószabadság* mellett. Bizonyára
ugy okoskodott, hogy azt ugy sem lehet
megölni, mert — *halhatatlan*. Vagy talán
ugy okoskodtak, hogy nem lehet tüntetni
oly dolog mellett, ami — *nem létezik?*

*

A parlamentben megint nagy viharok
vannak. Ez mutatja, hogy ez valódi *európai*
parlament. Mert most tudvalevőleg egész
Európában nagy viharok dűlnak.

*

Szegény *Wied* herceg még el sem fog-
lalta az albán trónt, mégis bőven meg-
győződött már a közmondás igazságáról,
hogy a — *dicsőség bajjal jár.*

*

Az a *Nick* nevű rablógyilkos pék nem
mélto se a nevére, mert ügyetlenül csinálta
a rablóhistóriát, sem a mesterségére, mert
a gonosztette *rosszul sült el.*

*

Hanem a dologból azt a tanulságot
is le lehet vonni, hogy munkát kell adni
a munkanélkülinek, mert különben *ráér*
rablógyilkossá lenni.

GYÁSZ.

— Milyen színre tetszik parancsolni
a haját?

— Feketére. Temetésre megyek.

EGYSZERŰ MÓD.

— Hogy tudott meg ennyi rosszat
Margitról?

— Dicsértem a legjobb barátinője előtt.

AZ AUTOMATÁNÁL.

— No, mi baj? Mit piszkálsz azt az
automatát? Csokoládét akartál?

— Igen.

— Bedobtad a huszfillérest és nem jött
ki a csokoládé?

— De kijött.

— Hát mit piszkálsz a nyílást?

— Szeretném vissza a huszfilléresemet.

ALAPOS OK.

— No mi az Zsuzsi, hogy most magát
olyan sűrűn hagyják el a kedvesei.

— Igen is, kezil csokolom, mert mos
a nagysága főz.

JÓ BARÁTNŐ.

— Tudod-e, Lili, Bella azt kérdezte, hogy nincs-e festve a hajad.
— És mit feleltél?
— Azt mondtam, nem tudom, mert nem voltam ott, amikor vetted.

VÁLTOZOTT IDŐK.

— Mondd csak, papa, mamuka mindjárt elfogadta, amikor házassági ajánlatot tettél neki?
— Mindjárt, de azóta nagyon sok ajánlatomat utasította vissza.

ÓVATOSSÁG.

— Miért nézed előbb mindig az elbeszélések végét, Magda; annyira érdekel a történet megoldása?
— Oh, dehogy! Csak azt akarom tudni, nem csapnak-e be valami reklám-cikkkel.

PITYÓKÁSAN.

— Me... mennyire van ide a Má... Mária-utca?
— Öt percnire.
— Ma... magának... de... de... nekem?

A VÁROSLIGETBEN.

— Hány óra van?! — jörmel egy gyanus alak éj idején Ketyeg úrrá.
Ez mélabúsan felel:
— Két perccel késett. Épen az imént szedte el tőlem egyik kollégája az órámat.

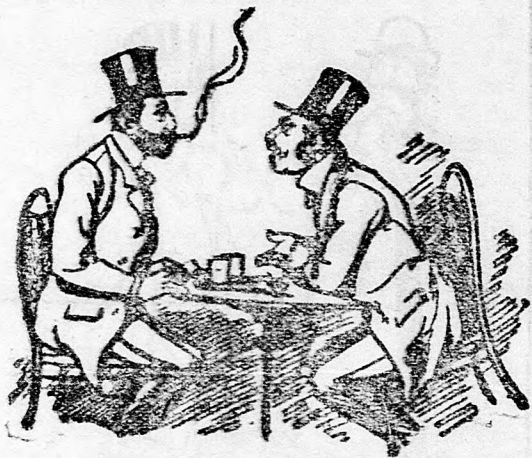
VIZSGÁN.

Tanfelügyelő: Nos, fiacskám, tudod-e ki teremtett téged?
Kis fiú: Nem tudom.
Tanfelügyelő: Ej, ej, hát ki teremtette a világot, ezt a szép kertés udvart, az illatos virágokat?...
Kis fiú: Azt sem tudom, mert mi még csak most költöttünk ide.

A GYERMEKSZOBÁBÓL.

— Miért ülsz itt a sarokban olyan elhagyottan, baba, míg a többiek bent játszanak?
— Mejté papát meg mamát játszunk és én vagyok a gyejnek, de méd nem vagyok megszületve.

Kávéházban.

- Foglalkozol te sporttal?
 — Hogyne! Vadászom!
 — Zacherlinnal, úgye? No, ki volt a legjobb távolugró?
 — Ki vele!
 — Hát Keeskeméthy!
 — Ugornál utána!
- Mivel fogadod az utcán az ismerőseidet?
 — Megkérdezem, hogy van?
 — És mit felelnek rá?
 — Köszönöm, csak megvagyok!
 — Én nem azt felelem!
 — Hát?
 — Köszönöm, csak megfagyok!
 — Csak fagyj meg!
- Mit csinálsz te, ha valami nem jut eszedbe?
 — Tünődöm!
 — Dehogyan is!
 — Hát?
 — Tinó dol.
 — A vágóhídon tinódjál te!

A TITOK.

- Minden embernek megvan a maga titkos bánata. . . .
 — Az ám; a legkövérébb és leghájasabb ember is csemtvázat rejt magában.

JÓ BARÁTNŐ.

- El tudod hinni azt a borzasztó dolgot, amit Emiliáról beszélnek?
 — Hogyne . . . Mit beszélnek?

HÁLAÉRZET.

- Látja, az a fiatalember ott, a csódtól mentett meg engem.
 — Ah! Hogyan?
 — Elvette azt a színésznőt, akit én szerettem volna elvenni.

CSODÁS.

- Oh, a gondolatolvasás eszja svindli. . . Tíz koronát adok neked, Karcsi, ha kitalálod az enyémet.
 — Nos, azt gondolod, hogy a gondolatolvasás svindli, hogy én nem tudom kitalálni a gondolatodat és nem kapom meg a tíz koronát.
 — Ah, nagyszerű! Hát hogy találsz ki az ilyeneket?!

Tyukönérzet.

Egy parasztyúk az udvaron
Bizonytalan színe ragyon,
De jó hátsban lévő állat,
Tőle bizvást sokat várnak.

Becsületes ábrázata
Minden embert úgy meghata,
Hogy tekintély lón eképen
Az egész tisztos környéken.

Bizony, bizony de kár érte,
Hogy olyan baj, szégyen érte:
Csak egy csirkét (vendes fészken)
Költött ki a szerencsétlen.

Ahogy kiment az utcára,
Fakadtanak háttára
A szomszédok. Látszik pedig,
Hogy maga is restelkedik.

Hgyen szégyen bú fejére
S gazdasszonya hírnevére!
Szemlesülve haza törtet,
Hogy ki sem megy soha többet.

De magában föz terveket.
Mihelyest tölcseperedett
Baldogtalan kis magzata,
Elverte, maradván maga.

Köteni kezd pedig nyomban,
Nyilván nem ugy alatlomban.
S csak azért is előlépdel
Szép tizenhat kis csirkével.

Sőt egy téha tyúkbarátja
Valahol a buriánba
Orczva kiköltvén négyet,
Csak jön jelenkezés végett.

Ez a négy is hozzápártol,
Teheti a mamájától,
Aki nem hederint rájok.
Vigan éli a világot.

No hát így volt! és azóta
Büszkén jár-kél tyúkanyóka.
Nagy családját vezetgeti,
Mindenki megsüvegei.

Versényi György.

ELHIHETŐ.

— Őszintén beszél, Lili?
— Oh, ön előtt nem leplezek semmit...

A BERCHTOLD GRÓF PECHJE.

Ennek a Berchtold grófnak igazán —
csunya pechje van. Még az albánok is el-
bánnak vele.

Betűrejtvény.

— Tóbiás Árontól. —

Megfejtési határidő: január 28.

— apues — gat
— ntal — ukor
— ávián — ikos

A megfejtők között két-két könyvet sorsolunk ki.

A múlt számban közölt talány helyes
megfejtése:

SZERENCSESZAMOK.

Helyesen megfejtették: 6625-en. Az
egyik jutalmat nyerte: Kövesy Lázár,
Rákospa'ota, a másikat: Deutsch Jenő,
Budapest,

Felelős szerkesztő: Szeptimav Etza.

Nyomatott Wodl. ne. E. és Fia: korto. rogepa.
Budapest IV., Sarkantyus-utca 3. szám.

Ha izletes, jó ebédet akar készíteni, úgy vegye meg a

„Magyar konyha“

című legújabb és legelőszerűbb képes

Szakács-könyvet,

több mint 1200 vényvel,
120 étlappal és 130 képpel.

Szerkesztette:

KOVÁCS TERÉZ.

Függelékül:

A házi cukrászda

a 480 oldalas vastos kötet ára postal
küldéssel együtt 4 korona 45 fillér.

Megrendelhető a BUDAPEST kiadó-
hivatalában, Sarkantyus-utca 3. sz.

CSALHATATLAN ÖNSZÁMITÓ

Nélkülözhetetlen kézi-
könyv vásárlók és el-
adók számára.

Százaléki-, folyadékszámítá-
szorzó-, bélyegilletéki, va-
lamint pénzüszeszeha-
sonlító táblázattal.

Kapható kiadóhivatalunkban

80 fillérért,

csak a pénz előzetes
beküldése mellett (bélye-
gekben is).

FARKAS EMÖD hazafias művei.

KURUCVILÁG.

Elbeszélés a Rákóczi-korból. Ára 30 fillér.

A kuruckor hősei.

Ára 30 fillér.

Honvédhuszárok Szibériában

Ára 30 fillér.

ZRINYI ILONA,

a kuruc királyasszony története. Ára 60 fillér.

A négy mű ára postán a pénz előleges beküldése
mellett 2 korona.

Kapható kiadóhivatalunkban, Buda-
pest, IV., Sarkantyus-utca 3. szám.

A cigány jósnő

című kis könyvből bárki
könnyen megtanulhatja
a kártyahúzás és kártya-
vetés művészetét. ♦

Az érdekes könyv ára
postal küldéssel K 1.45,
utánvétellel 20 fillérrel
több. Megrendelhető a
BUDAPEST kiadóhivatalban,
Budapest, IV.,
Sarkantyus-utca 3. sz.

A titokzatos kastély

Angol társadalmi regény.
Veres Sándor fordítása.

Ára két kötetben 4 kor.,
olvasóinknak 2 kor. 40 fill.

A pénz előleges beküldése
mellett megrendelhető a kiadóhivatalban,
IV., Sarkantyus-utca 3. szám.